MAGAZIN sportiv

Destinatar: fotbalistul Gheorghe Constantin

Dragă nene Constantin,

Ne întîlnim din nou pe calea scrisului. Eu am avut două emoții în acest an:

— examenul de admitere la liceul teoretic, pe care l-am luat cu' „foarte bine".

— cîștigarea „Cupei României" pentru a 8-a oară de către Steaua.

Să știi că aici, departe de București, v-ați cîștigat stima copiilor din clasa mea și a țăranilor cooperatori. Toți vă urează succes în „Cupa Cupelor".

Vreau să mai știi, nenea Constantin, că am o surioară de 10 luni, pe care o cheamă Cerasela, ca pe fata matale.

elev PĂTRA DĂNUȚ
Comuna Zlatița, raionul Moldova Nouă, regiunea Banat

Micro-anchetă

CE E STADIONUL DE FOTBAL?

Un actor: Scenă în aer liber unde, chiar după o cădere, spectacolul se reia săptăminal.

Un magistrat: Instanță unde judecă publicul, iar hotăririle le ia arbitrul.

Un dirijor: Cor pe două... tabere.

Un chimist: Combinații între diverse elemente (cu și fără talent), care dau reacții în tribune.

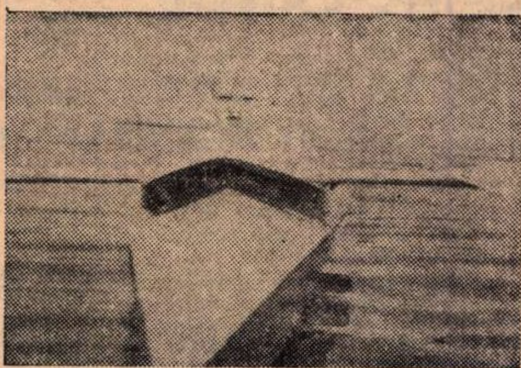
Un amorezat: Loc de întîlnire pentru îndrăgostiții... de balonul rotund.

Un arhitect: Teren pe care se construiesc... atacuri.

Un șahist: Tabla de șah a fotbaliștilor.

VICTOR TEODOR

Snagovul ne oferă multe subiecte inedite. Ultimul îl are ca „erou" pe micul Adrian. Cu toate că nu are decît... opt luni, Adrian a și făcut cunoștință cu caiacul și apele lacului. Credeți că este ușor? Încercați... Dar, nu uitați că micul Adrian are marele avantaj de a se numi Lipalit și că părinții lui, Elena și Ichim sînt cunoscuți maeștri ai sportului la caiac și canoe!

Ionel și Ileana Drîmbă, așa cum nu-i cunoașteți

Din 9 iulie, după ultimul gong al „mondialelor", eroii de la Montreal sînt într-un continuu... asalt: presă, radio, televiziune, specialiști, nespecialiști, prieteni, amatori de autografe etc. „Bravo campionii!" „Cum a fost meciul cu... ?", „dar finala cu...?" sînt întrebări care au permanență de refren. Proaspeții performeri, „încoronați" sub auspiciile străvechii universități canadiene, sînt vedetele zilei. Tocmai de aceea l-am ales pe Ionel Drîmbă, căpitanul „mușchetarilor", ca personaj principal pentru un reportaj... „Așa cum nu-l cunoașteți".

Încerc un asalt: — „Ce faci, spre exemplu, astăzi sau miine ?"

— Astă-seară am să ascult muzică; ultimele înregistrări. Și, conform unui vechi obicei, după fiecare bucată audiată am să exersez la chitară. Vreau să... verific valoarea noilor compoziții. Miine, am să plec cu soția la Timișoara, la familia mea.

Atac: — Probabil aici au fost începuturile!

— Da, pe malul Begăi, în jocuri de copii. Făceam fandări, imitînd pe marii spadasini pe care-i vedeam la cinematograf. Joaca s-a terminat însă repede. Am fost chemați la „disciplină": la „Flacăra roșie" și apoi la „Stăruința". Perioada timișoreană a durat pînă în '60, pentru că după Olimpiada de la Roma am rămas la București, la Steaua.

— Aici l-am văzut eu pentru prima dată trăgînd, își amintește Ileana. Venisem la București pentru primul meu concurs de anvergură. Era la începutul lui '61. El nu avea decît 19 ani, dar...

— Știu, reia zîmbind Ionel: te-a încîntat „maniera mea de a trage", te-am interesat „din punct de vedere tehnic". A fost prima dată cînd o astfel de considerație tehnică nu m-a măgulit. Poate așteptam altfel de aprecieri — ...care n-au întîrziat însă să vină...

— Ileana s-a gîndit mult pînă s-a hotărît să se mărite cu mine. „Ești prea tînăr" îmi spunea mereu. În plus, butadele socrului meu mă dezarmau permanent: cînd am oferit Ilenei, la revelionul din '65, verigheta, dînsul a „meditat": „Băiete, îmi place că ești spiritual; povestea cu verighetele e teribilă ca... banc". În aceeași manieră ne-a „încurajat" și la căsătorie; după sărutările și felicitările de rigoare ne-a spus: „Măi copii, căsătoria este foarte frumoasă, păcat numai că ține așa de mult!"

— Cînd ne-am întors de la Montreal, reia discuția Ileana, ne-a întîmpinat o felicitare de la dînsul: „Îl sărut pe Ionel de trei ori și pe tine o dată". Era echivalentul afectiv al medaliilor primite: „aurul" și „bronzul". Poate, la „mondialele" de la București, din '69, să primesc și eu... trei sărutări.

Accentul Ilenei îi trădează regiunea de baștină: Maramureșul. De altfel, ea confirmă deducția: „M-am născut la Satu Mare, în 12 iunie 1946. (Anul acesta mi-am serbat ziua nașterii în avion, în drum spre Canada, venind din Cuba). Tot la Satu Mare mi-am făcut și „ucenicia" sportivă; sub bagheta apreciatului antrenor Csipler. El ne-a condus, de altfel, în 1964, la nesperatul titlu: echipă campioană a țării.

Sînt derulate apoi amintirile ce țin de Tokio, Olimpiadă numită de cei doi „Olimpiada logodnei", de cele cinci campionate mondiale la care a participat Ionel și cele două campionate mondiale de tineret ('64 Budapesta, '65 Rotterdam) cînd Ileana trece, tot de două ori pe lîngă titlu, oprindu-se la treapta a doua a podiumului: vicecampioană.

— Cînd ești așa de aproape de titlu, n-ai voie să cedezi, intervine proaspătul campion. Nu este un reproș făcut Ilenei; astea sînt cuvintele prietenului meu, scrimerul maghiar Kamuti Lazslo, spuse înaintea finalei noastre.

— Ileana, am vorbit suficient despre... asalturi. Să revenim puțin... acasă și să vorbim despre ...artizanat.

Eu croșetez și montez în diferite stiluri. E odihnitor și-mi face o mare plăcere. Îngerul păzitor este și aici tot Ionel: are o adevărată voluptate să-mi deșire ghemele și să-mi încurce ițele.

— Și gospodăria ?

— „Tragem" amîndoi. Cite două asalturi pe zi.

— Văd la voi multe cursuri și studii. Pregătiți cumva...

— Examenele. El își dă admiterea, eu sesiunea de vară (amînată pentru „mondiale") a anului I. Amîndoi la I.C.F.

— Gînduri de viitor ?

— Mexico. Medaliile ne obligă. Apoi, „mondialele" de la București din 1969. După acestea, eu voi spune stop, pentru un timp.

— ?!

— Pentru că, după acea ediție, îmi doresc un copil.

— Vrem să mai fim campioni cînd el va cuceri titlul ...la pitici, se angajează... viitorul tată.

— Prosperitate, longevitate sportivă și noi succese vă dorim și noi.

NUȘA MUȘCELEANU

POȘTA MAGAZIN

ING. M. RADU, BUCUREȘTI. Nu putem refuza un pasionat al statisticii. Iată, deci, rezultatul complet al finalei cursei de 400 m garduri din cadrul meciului dintre S.U.A. și formația Commonwealth-ului britanic: 1. Whitney (S.U.A.) 49,3; 2. Rogers (S.U.A.) 50; 3. Johnson (Noua Zeelandă) 50,2; 4. Bell (S.U.A.) 50,2; 5. Knoke (Australia) 50,2; 6. Pickett (Australia) 50,6.

MICU VASILE, SĂVINEȘTI. Dv. susțineți că, în meciul cu Luton Town, disputat în cadrul turneului întreprins în 1956 în Anglia, C.C.A. a fost condusă cu 3—0, cîștigînd pînă la urmă cu 5—3. Un coleg „ține minte precis" că fotbaliștii noștri au condus cu 3—0, pierzînd în final cu 5—3. Fac și eu pariu: eu zic că scorul era la un moment dat 3—0 pentru englezi, dar că în final a fost 4—3 pentru C.C.A. Țineți ?

GHEORGHE PETREAN, SOMCUTA MARE. Așadar, potrivit celor arătate de dv., cînd e vorba de fotbal faimosul dicton trebuie schimbat: toate drumurile nu duc la Roma, ci la... Farul. Spunînd aceasta, vă referiți la faptul că aproape întreaga echipă „constănțeană" este alcătuită din jucători veniți de pe alte meleaguri. Parcă numai Farul? Arădanii joacă la București, bucureștenii joacă la Pitești, piteștenii se duc la Craiova și... așa mai departe!

C. DAN, CONSTANȚA. 1) Două echipe — și nu una, ca pînă acum — ne vor reprezenta în acest an în „Cupa Orașelor Tîrguri": Petrolul și Dinamo Pitești. Să sperăm însă că acest lucru nu va constitui singurul... progres față de trecut! 2) Actorul Ștefan Tăpălagă este una și aceeași persoană cu... scrimerul de acum 8—10 ani, căruia i s-a acordat și titlul de maestru al sportului.

IANOS ISTVAN, CLUJ. Suarez are 32 de ani. Corso n-are decît 26 de ani.

ION STOICESCU, ANINA. 1) Mihai Popa n-a renunțat la arbitraj. În ultimul timp a condus meciuri de fotbal din campionatul orășenesc. 2) Gheorghe Constantin (Steaua) va împlini la 14 decembrie 35 de ani. El a debutat, ca junior, la Unirea Tricolor. De aici a trecut la Progresul I.C.A.S., pentru ca apoi să întărească atacul echipei Locomotiva Iași. Din 1954 este la Steaua, pe postul de... „profesor".

ION FARCAȘ, SIBIU. 1) Iolanda Balaș a devenit pentru prima oară recordmană mondială în 1956,

sărind 1,75 m. Ea avea atunci 20 de ani. 2) Deși parcă joacă de o... veșnicie, Sorin Avram n-are decît 24 de ani.

MARCU BOLDESCU, GIURGIU. Cine va fi noul campion mondial de box la toate categoriile? Întîi, nu putem decît să regretăm că un boxer de valoarea lui Cassius Clay a fost deposedat de titlul pe care îl deținea. Ceea ce n-a reușit nici un adversar, a reușit (fără luptă!) W.B.A. Dintre cei 8 candidați desemnați să-și dispute „tronul" greilor, părerea mea este că cele mai multe șanse le are Joe Frazier, campion olimpic la Tokio. Ca profesionist, acesta a susținut 20 de meciuri, cîștigîndu-le pe toate. Acum cîteva zile l-a învins prin K.O. în repriza a 4-a pe rezistentul boxer canadian George Chuvallo, pe care Clay nu l-a putut răzbi decît la puncte, după 15 reprize. Dar și Frazier are o parte slabă: e... negru. Deci, are întotdeauna un... adversar în plus. Pe W.B.A.!

PAUL LEIBOVICI, DOROHOI. Steaua și F.C. Austria s-au mai întîlnit acum cîțiva ani. Atunci, în cadrul „Cupei campionilor europeni", fotbaliștii austrieci au avut cîștig de

cauză: 0—0 la București și 2—0 pentru ei la Viena. „Cupa Cupelor" oferă fotbaliștilor noștri un bun prilej de a-și lua revanșa. Să sperăm că nu-l vor scăpa!

ION POȘTAȘU

Ilustrații N. CLAUDIU

Scrisoare de la mare

Chiar și de-aicea,
De la mare,
Mi-e dor de tine,
Stadion;
Căci luna plină,
Cînd apare,
Pui mîna-n foc
Că e... balon.

Chiar dac-aș vrea
Să-mi vindec „boala",
E tot degeaba și-i firesc
Căci freamătul și-nghesuiala
Numai de tine îmi vorbesc.

De-aș fi pornit pe căi alpine,
Chiar și de-acolo,
Stadion,
M-aș fi gîndit, vai! tot la tine,
Călcînd pe verdele... gazon.

Cînd marea spumegă-n... reprize
Și ceru-și freamătă azurul,
Eu am impresia precisă
Că nu s-a terminat...
Returul.

Și noaptea, cînd ridic
Perdeaua,
Simt că mă sfîșie amarul:
Căci, de pe cer, zîmbește
...Steaua
Și, de pe dig, lucește
...Farul.

VICTOR HÎLMU

COADĂ LA... TENIS

În mai toate țările poate fi observat, în ultimul timp, un interes din ce în ce mai mare pentru tenis, marcat atît prin numărul celor care practică acest sport, cît și prin numărul spectatorilor prezenți la diferitele turnee.

Astfel, în acest an, „Wimbledon"-ul a bătut toate recordurile: 301 000 spectatori plătitori! Pentru a asista la finale, peste 600 de oameni au stat o noapte întreagă în fața ghișeelor închise, așteptînd să se pună în vînzare ultima rezervă de 100 de bilete.

Un alt exemplu: la meciul de tenis Spania—U.R.S.S. a fost nevoie să se monteze tribune suplimentare, mărindu-se astfel capacitatea stadionului respectiv de la 6 000 la 10 000 de locuri. Și totuși n-au putut fi rezolvate toate cererile de bilete, astfel că la „bursa neagră" s-a plătit de 5 și chiar de 10 ori prețul pentru un bilet de intrare.

S-a ținut de cuvînt!

Luni, 10 iulie, un ciclist cu părul alb s-a oprit la sediul Consiliului regional UCFS Crișana. După ce și-a lăsat bicicleta în fața ușii, a intrat și s-a... prezentat: Era pensionarul Florea T. Hodrea, din Brad, în etate de 68 de ani. În ziua de 27 mai el plecase de unul singur din Brad, anunțînd că va face... Turul României pe bicicletă. Mulți au zîmbit...

Florea T. Hodrea s-a ținut însă de cuvînt. El a străbătut aproape 4 000 de kilometri, trecînd prin Deva, Orăștie, Sebeș-Alba, Sibiu, Rm. Vîlcea, Pitești, Găești, București, Lehliu, Călărași, Constanța, Tulcea, Galați, Tecuci, Bîrlad, Vaslui, Iași, Fălticeni, Suceava, Gura Humorului, Cîmpulung Moldovenesc, Vatra Dornei, Borșa, Vișeu, Sighet, Baia Mare, Satu Mare, Carei, Oradea.

Plecînd din Oradea, el a trecut prin Beiuș și Orașul Dr. Petru Groza, ajungînd în ziua de 12 iulie la Brad, unde era așteptat cu nerăbdare de familia sa.

ILIE GHIȘA
corespondent principal

FILE DIN ISTORIA SPORTULUI NOSTRU

Un sonet despre... pasiunea bunicelor!

Se pare că primul velociped care și-a făcut apariția pe teritoriul țării noastre a fost cel prezentat de „artistul" Ignacz Holler, cu prilejul spectacolului susținut pe scena teatrului din Arad, la 25 aprilie 1870. 16 ani mai tîrziu, bicicletele aduse la București de Șt. Velescu, Emil Gaic și B. Antonescu trezeau interesul și... spaima pietonilor!

Cronicarul publicației „*BICICLETA — prima revistă velocipedică din România*" afirma în numărul din 15 decembrie 1893 că: „*velocipedul va sfîrși prin a face parte din om, cu același titlu, dar cu atribute deosebite bineînțeles, ca giletca și pantalonul*".

Aceeași revistă anunța, încă de la primul număr (1 noiembrie 1893), prezența în rîndurile primilor noștri cicliști, a unora dintre cei mai cunoscuți scriitori: Alexandru Vlahuță, Barbu Delavrancea etc. Dar, omul de litere care a intrat în istoria ciclismului nostru, este poetul Alexandru Macedonski, participant la „cea mai extraordinară cursă din cîte s-au făcut pînă acum la noi în țară" („*REVISTA MODERNĂ — Publicație bimensuală științifică, literară și în special sportivă*", din 1897). Este vorba de excursia făcută pe biciclete, împreună cu Constantin Cantilli, la Brașov (20—23 octombrie 1987) și povestită de acesta în revista citată mai sus.

„Revista modernă" ne rezervă însă — tot într-un număr din 1897 — o surpriză. Un...

SONET

„E'n amurg. Pe o terasă dintr-o vilă înflorită
O fecioară'n elegantă rochie neagră de atlaz.
Răsfoește'ncet o carte; și în gînduri adîncită
Pare-o lebădă în doliu, pe un lac fără talaz.

Și de farmecul citirii e atita de robită
C'a uitat pe Bloc — frumosul mops cu ochi ca de topaz,
Ce mirat că nu-l mîngiie, eleganța și-o agită,
Parc'ar fi un paj ce-și soarbe castelana în extaz.

Cine știe ce sublimă poezie de iubire
A putut să o ridice din al vieții lung banal?
Ce maestru o'nfioară cu profunda lui gîndire?

Poate e înduioșata povestire-a unei fete
Ce-a murit în așteptarea unui mare ideal?
Nici de cum!...
E catalogul ilustrat de biciclete."

Ce-am mai putea adăuga?

În imagini delicate, dar nu lipsite de fireasca-i ironie, inegalabilul epigramist ne reamintește de pasiunea bunicilor noștri, din acel sfîrșit de veac.

Și nu numai atît. Este o amintire de peste ani, din partea *sportivului Cincinat Pavelescu*. Mărturie în acest sens, scurta știre apărută în numărul pe lunile noiembrie—decembrie 1913 al revistei „ILUSTRAȚIUNEA NAȚIONALĂ":

„Printre sportsmanii pe care Sinaia îi așteaptă să debuteze o dată cu începutul iernii este și eminentul poet Cincinat Pavelescu, care va face curse cu săniuța".

DORIN ȘTEFLEA